

ಅರವು ಭಾಷಿಕರ ಭಾಷೆ: ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬೇಧಗಳು

ಸೌಮ್ಯ ಆರ್.¹ & ಬಿ.ಎಸ್. ಹೇಮಲತ²

¹ಸಂಶೋಧನಾರ್ಥಿ, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಜೈನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

²ಸಹ ಪ್ರಾಧ್ಯಾಪಕರು, ಕನ್ನಡ ವಿಭಾಗ, ಜೈನ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.18776163>

ABSTRACT:

ಮಾನವನ ಭಾವನೆಗಳ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಭಾಷೆ ಪ್ರಮುಖ ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದ್ದು, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆನೇಕಲ್ ತಾಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಲಿತದಲ್ಲಿರುವ 'ಅರವು' ಭಾಷೆಯು ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಬೇಧವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲ್ಪಡುವ ಈ ಭಾಷೆಯ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ಸ್ವರ-ವ್ಯಂಜನಗಳ ಬಳಕೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯಾಕರಣಾಂಶಗಳನ್ನು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತೌಲನಿಕವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅನ್ಯ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವದ ನಡುವೆಯೂ ಈ ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯು ತನ್ನದೇ ಆದ ಪದ ಸಂಪತ್ತು ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರಣಾ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಅರವು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ನಡುವಿನ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳ ಸಾಮ್ಯತೆ ಹಾಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸುತ್ತಾ, ಲಿಪಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ಲಿಪಿಯನ್ನೇ ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಇದು ಹೇಗೆ ಮಿಶ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿ ಅಸ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಅಧ್ಯಯನವು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತದೆ.

KEYWORDS:

ಅರವು ಭಾಷೆ, ಕನ್ನಡ ಪ್ರಬೇಧಗಳು, ಆಡುಭಾಷೆ, ಧ್ವನಿಮಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆ, ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳು.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ

ಮನುಷ್ಯರು ತಮ್ಮ ಮನದ ಅನಿಸಿಕೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರೊಂದಿಗೆ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಭಾಷೆ ಒಂದು ಮಾಧ್ಯಮವಾಗಿದೆ. ಭಾಷೆಗೂ ಮೊದಲು ತನ್ನ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಸನ್ನೆ ಮತ್ತು ಸಂಕೇತಗಳನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬಾಯಿ ಸನ್ನೆ, ಕೈ ಸನ್ನೆ, ಸಿಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುವುದು, ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುವುದು, ಕಣ್ಣು ಮಿಟುಕಿಸುವುದು, ಮುಖದ ಉಬ್ಬು ಮೇಲೆತ್ತುವುದು, ಮುನಿಸು ತೋರಿಸಲು ತುಟಿ ಆಡಿಸುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆನಂತರ ಭಾಷೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಮಾತನಾಡಲು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆರಂಭಿಸಿ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಸಲು ಕಲಿತನು. ಈ ಭಾಷೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಹಾಗೂ ಅದರ ಅದ್ಭುತ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು 'ದಂಡಿ' ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ: “ಇದಂ ಅಂಧತಮಂ ಕೃತ್ಸಂ ಜಾಯೇತ ಭುವನ ತ್ರಯಂ ಯದಿ ಶಬ್ದಾಹ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿರಾಸಂಸಾರಂ ನ ದೀಪ್ಯತೇ” ಅಂದರೆ “ಮಾತೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಬೆಳಗದಿದ್ದರೆ ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಕತ್ತಲೆಯಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿತ್ತು,

ಅಂಧಕಾರದಲ್ಲಿ ತೊಳಲುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂದಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನವನು ಮಾತನ್ನು ಕಲಿತು ಆ ಮೂಲಕ ಅವನ ಪರಿಸರ, ಸಂಪರ್ಕ, ವ್ಯವಹಾರ, ಉದ್ಯೋಗ, ಮದುವೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಕಲಿತನು.

ಇದೇ ರೀತಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಸಪೀರ್ ಅವರ ಹೇಳಿಕೆಯಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದು. “ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು, ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು, ಅಪೇಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಪ್ರದಾನ ಮಾಡಲೆಂದು ಇರುವ ಸ್ವಪ್ರೇರಿತ ಉಚ್ಚರಿತ ಸಂಕೇತಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯೇ ಭಾಷೆ”. ಅಲ್ಲದೇ, “ಇದು ಸ್ವಭಾವ ಸಿದ್ಧವಲ್ಲವಾದರೂ ಮಾನವನಿಗೆ ವಿಶಿಷ್ಟವಾದುದು ಮತ್ತು ಗಳಿಸಿಕೊಂಡ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕ್ರಿಯೆ”ಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವರು.

ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ರೀತಿಯಾಗಿ ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಬರಹದ ಅಥವಾ ಲಿಖಿತ ರೂಪದಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ಮೌಖಿಕ ಅಥವಾ ಆಡು ಭಾಷೆ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಬರಹ ಮತ್ತು ಲಿಪಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು ಹೀಗೆ ಹಲವು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಬರಹ ಮತ್ತು ಲಿಪಿ ಇರದೆ ಇದ್ದರೂ ಆಡುಭಾಷೆಗಳು ಕೇವಲ ಬಳಕೆಯಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಜೀವಂತವಾಗಿ ಉಳಿದಿವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ “ಅರವು” ಭಾಷೆಯು ಒಂದಾಗಿದೆ. ಅರವು ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನು ಅರವು ಭಾಷಿಕರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸಾಮಾಜಿಕ, ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಅಂಶಗಳ ಮತ್ತು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವಗಳಿಂದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವು ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಭಾಷೆಗಳು ಹುಟ್ಟಿದವು. ಜೊತೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದ ಬುಡಕಟ್ಟು ಭಾಷೆಗಳಾದ ಸೋಲಿಗ, ಇರುಳ, ಕೊರಗ, ಗೌಳಿ, ಜೇನು ಕುರುಬ, ಬೆಟ್ಟ ಕುರುಬ, ಹಕ್ಕಿಪಿಕ್ಕಿ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಕನ್ನಡ, ತೆಲುಗು, ತಮಿಳು, ಹಿಂದಿ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗಳಿಗೆ ಲಿಪಿ ಬರಹಗಳಿದ್ದರೆ, ಲಿಪಿ ಇರದ ಕೊಂಕಣಿ, ಬಡಗ, ಬ್ಯಾರಿ ಮೊದಲಾದ ಭಾಷೆಗೆ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಸ್ವಂತ ಲಿಪಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಮಾತು ಮತ್ತು ಬರಹದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಕ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲಿಪಿಯಿರದ ಭಾಷೆಯೇ ‘ಅರವು ಭಾಷೆ’ಯಾಗಿದೆ. ಅರವು ಭಾಷೆಯು ಮೌಖಿಕ ಭಾಷೆಯಾಗಿ ಜನರ ಬಳಕೆಯಿಂದ ಇಂದಿಗೂ ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿದೆ.

ಅರವು ಭಾಷೆಯೂ ಅಳಿವಿನಂಚಿನ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ಈ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಮಾತನಾಡುವವರನ್ನು ಅರವು ಭಾಷಿಕರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವರು ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಆನೇಕಲ್ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಕಾರ್ಯದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಿಳಿಯಲಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರ ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದಾದ ಧ್ವನಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅರವು ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯ ಕನ್ನಡದ ಪ್ರಭೇದಗಳ ಮೂಲಕ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಅರವು ಭಾಷಿಕರನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಧ್ವನಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅರ್ಥವ್ಯತ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುವ ಧ್ವನಿಮಾ, ಧ್ವನಿ,

ವಾಕ್ಯರಚನೆ, ಅನ್ಯಭಾಷಾ ಸ್ವೀಕರಣ, ಶಿಕ್ಷಣ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು, ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ಪ್ರಾದೇಶಿಕತೆ ಈ ಅಂಶಗಳ ಮೂಲಕ ಗುರುತಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ಅರವು ಭಾಷೆಯ ಮೇಲೆ ಎರಡು ಮೂರು ಭಾಷೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವಿದೆ. ಇದೇ ಅರವು ಭಾಷೆಯ ವಿಶೇಷತೆಯಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾಷಾ ಮಿಶ್ರಣವಾಗಿದ್ದರೂ ತನ್ನದೇ ಆದ ಸುಲಲಿತ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನದೇ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಭಾಷೆಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಲಿಪಿ ಇರದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಹಾಗೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರುವುದರಿಂದ ಮೌಖಿಕವಾಗಿ ಅರವು ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಬರಹದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯೊಂದಿಗೆ ಅರವು ಪದಗಳನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ.

1. ಕನ್ನಡ ಹಸ್ತ ಮತ್ತು ದೀರ್ಘಸ್ವರ ಪ್ರಬೇಧಗಳು
2. ಕನ್ನಡ ವ್ಯಂಜನ ಪ್ರಬೇಧಗಳು

“ಆಡುಭಾಷೆಗಳ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಧ್ವನಿಲಿಪಿ ಬಹಳ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತದೆ”. ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಅ, ಇ, ಉ, ಋ, ಎ, ಒ, ಆ, ಈ, ಊ, ಏ, ಐ, ಓ, ಔ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ವರ ಧ್ವನಿಮಾಗಳೆಂದು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ. ಐ ಮತ್ತು ಔ ಸಂಧ್ಯಾಕ್ಷರ ಧ್ವನಿಮಾಗಳಾಗಿವೆ. ಈ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಸಿದ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಹಸ್ತ ಹಾಗೂ ದೀರ್ಘ ಸ್ವರಗಳಿದ್ದು, ಇವುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿನ ಪದಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಇದರಲ್ಲಿ ‘ಅ’ ಕಾರ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಅಂಕು’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ, ‘ಅತೊಟ್ಟು’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಆ ಕಡೆ, ‘ಅರ್ವಾಳು’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಕುಡುಗೋಲು. ‘ಇ’ ಕಾರ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಇರುಬಿ’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಇರುವೆ, ‘ಇಂಕು’ ಎಂದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅರವು ಪದಗಳ ಬಳಕೆಯಿದೆ. ‘ಉ’ಕಾರ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಉಪ್ಪು’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಉಪ್ಪು, ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಉಂಗಾ’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡ ನಿಮ್ಮ. ‘ಎ’ಕಾರ ಅರವು ‘ಎಂಗ’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ, ‘ಎಂಕು’ ಎಂದರೆ ನನಗೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಬ ಎರಡು ರೀತಿಯ ಅರ್ಥಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ‘ಒ’ ಕಾರ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಒದು’ ಎಂದರೆ ಒಬರು, ‘ಒಣ್ಣು’ ಎಂದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು. ‘ಆ’ಕಾರ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಆಟು’ ಕನ್ನಡ ಆಟ, ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಆಗೋಣೆ’ ಕನ್ನಡ ಆಗಬೇಕು. ‘ಈ’ ಕಾರ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಈಗಿ’ ಕನ್ನಡ ನೋಣ, ‘ಈರಟ್ಟು’ ಎಂದರೆ ಕತ್ತಲು. ‘ಊ’ಕಾರ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಊರಿ’ ಕನ್ನಡ ಊರು. ‘ಏ’ ಕಾರ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ಏರಿ’ ಕನ್ನಡ ಹತ್ತುವುದು, ‘ಏರ್ಮಿಲಿ’ ಎಂದರೆ ಕೆಮ್ಮು. ‘ಐ’ಕಾರ ಅರವು ‘ಐನೋಗ’ ಕನ್ನಡ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ‘ಓ’ಕಾರ ಅರವು ‘ಓದು’ ಕನ್ನಡ ಓದು. ಹೀಗೆ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಸ್ವರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಂಜನ ಧ್ವನಿಮಾಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಉಚ್ಚಾರಣಾ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಉಚ್ಚಾರಣಾ ಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನ ಮತ್ತು ಅವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನವೆಂದು ವಿಭಾಗಿಸಿದೆ. ವರ್ಗೀಯ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಪಪ್ರಾಣ, ಮಹಾಪ್ರಾಣ, ಅನುನಾಸಿಕ ಎಂದು ವರ್ಗೀಕರಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕ್, ಚ್, ಟ್, ತ್, ಪ್, ಗ್, ಜ್, ಡ್, ದ್, ಬ್ ಇವುಗಳು ಸ್ಪರ್ಶವ್ಯಂಜನ. ಹಾಗೆಯೇ ಙ, ಞ, ಣ್, ನ್, ಮ್ ಅನುನಾಸಿಕ; ಯ್, ರ್, ಲ್, ವ್, ಶ್, ಸ್, ಳ್ ಅವರ್ಗೀಯ ಎಂದು ವಿಭಾಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇವುಗಳಿಂದ ಅರವು ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳಲ್ಲಿನ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲು ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

‘ಕರ್ಪು’ ಕನ್ನಡ ಕಪ್ಪು. ‘ಚ್’ ಅರವು ‘ಚರಮು’ ಕನ್ನಡ ಚರ್ಮ. ‘ಟ್’ ಅರವು ‘ಟಮಾಟು’ ಕನ್ನಡ ಟೊಮೇಟೊ. ‘ತ’ ಕಾರ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ ‘ತಣ್ಣಿ’ ಕನ್ನಡ ನೀರು, ‘ತಟ್ಟಿ’ ಅರವು ಕನ್ನಡ ತಟ್ಟೆ. ‘ಪ್’ ವ್ಯಂಜನ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ‘ಪಗಲಿ’ ಕನ್ನಡ ಹಗಲು. ‘ಗ’ ಅರವು ‘ಗಂಜಿ’ ಕನ್ನಡ ಗಂಜಿ, ‘ಗಮ್ಮು’ ಕನ್ನಡ ವಾಸನೆ. ‘ಜ್’ ಅರವು ‘ಜನುಮು’ ಕನ್ನಡ ಜನ್ಮ. ‘ದ’ ‘ದವಡಿ’ ಕನ್ನಡ ದವಡೆ, ಅರವು ‘ದಾವು’ ಕನ್ನಡ ದಾಹ. ‘ಬ’ ಅರವು ‘ಬಗಿ’ ಕನ್ನಡ ದಾರಿ. ‘ಣ್’ ಅರವು ‘ದಿಣ್ಣಿ’ ಕನ್ನಡ ತಗ್ಗು ಪ್ರದೇಶ. ‘ನ್’ ಅರವು ‘ನಮ್ಪಿ’ ಕನ್ನಡ ನಮ್ಮೆ. ‘ಮ್’ ಅರವು ‘ಮಗಿ’ ಕನ್ನಡ ಮಳೆ. ‘ಯ್’ ಅರವು ‘ಯ್ಚಿ’ ಕನ್ನಡ ಎಷ್ಟು. ‘ರ್’ ಅರವು ‘ರುಸಿ’ ಕನ್ನಡ ರುಚಿ. ‘ಲ್’ ಅರವು ‘ಲಗಾಮು’ ಕನ್ನಡ ಲಗಾಮು. ‘ವ್’ ಅರವು ‘ವನಿಕಿ’ ಕನ್ನಡ ಒನಕೆ. ‘ಶ್’ ‘ಶಡಿ’ ಕನ್ನಡ ಗಿಡ. ‘ಸ್’ ಅರವು ‘ಸೊಲ್ಲು’ ಕನ್ನಡ ಹೇಳು ಎಂಬ ಹಲವು ಪದಗಳಿಂದ ಅರವು ಭಾಷೆಯ ಪದಗಳ ಮೂಲಕ ವ್ಯಂಜನಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಸ್ಪರ್ಶಗಳು, ಅನುನಾಸಿಕ, ಸಂಘರ್ಷ, ಪಾರ್ಶ್ವ, ಕಂಪಿತ, ಅರ್ಧಸ್ವರಗಳಾಗಿಯೂ ಗಮನಿಸಬಹುದು.

ಅರವು ಭಾಷಿಕರ ವ್ಯಂಜನದಲ್ಲಿ ಸಜಾತಿ ಹಾಗೂ ವಿಜಾತಿ ಧ್ವನಿಮಾಗುಚ್ಚಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಅರವು ಆಡುಭಾಷೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಸಜಾತಿಯ ಧ್ವನಿಮಾಗಳು ಉಚ್ಚಾರಣೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಿಜಾತಿಯ ಒತ್ತಕ್ಷರಗಳಂತೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಉದಾಹರಣೆಯ ಮೂಲಕ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಅರವು ಭಾಷಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪದಗಳಾದ ಪಕ್ಕು, ರಗ್ಗು, ಗೆಜ್ಜಿ, ಬಳ್ಳು, ತಣ್ಣಿ, ಬಸ್ಸು, ಪಲ್ಲಿ, ಉಳ್ಳೆ (ಒಳಗೆ), ಕೊಳ್ಳು, ಕಟ್ಟು ಮೊದಲಾದವು ಸಜಾತಿ ವ್ಯಂಜನ ಧ್ವನಿಮಾಗಳು. ತಪ್ಪಿ, ಈಸ್ಪುರ, ಇಪ್ಪಾಲೆ, ಇತ್ತನಿ, ಆನಾಕ್ಲೂ, ಅತ್ತಿ, ಚಕ್ಕು, ತೊಡ್ಡು ಮೊದಲಾದವು ವಿಜಾತಿ ವ್ಯಂಜನಗುಚ್ಚಗಳು.

ಅರವು ಭಾಷಿಕರು ಬಳಸುವ ಪದಬಳಕೆಯು ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಪ್ರತ್ಯಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿ ರೂಪುಗೊಂಡಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ಆಧರಿಸಿ ಅದರಂತೆ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ಪದಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಅದರ ಶಬ್ದಾಂತ್ಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಪದಕ್ಕೂ ಇನ್ನೊಂದು ಪದಕ್ಕೂ ಇರುವ ಪರಸ್ಪರ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಪ್ರತ್ಯಯಕ್ಕೆ ವಿಭಕ್ತಿ ಎನ್ನಲಾಗಿದೆ. ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಎಂಟು ವಿಧಗಳಿವೆ.

1. ಪ್ರಥಮ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ: (ಉ, ಮ್)

ಉದಾಹರಣೆ:

ಅರವು - ಕನ್ನಡ
ಉಡು - ಮನೆ
ಮರು - ಮರ
ಮಾಡು - ದನ
ಶಾರು - ಸಾರು
ನರಕು - ನರಕ
ಪೂವು - ಹೂವು

ಹೀಗೆ ಅರವು ಭಾಷೆಯ 'ಉ' ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಅಕ್ಷರಗಳು ಪ್ರಥಮ ವಿಭಕ್ತಿಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಅದೇ ಪದಗಳು ಅಂತ್ಯಾಕ್ಷರ 'ಎ, ಅ, ಉ' ಕಾರವಾಗಿ ಪದಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಕನ್ನಡ - ಅರವು
ಅಣ್ಣಂದಿರು - ಅಣ್ಣಮರಿ
ಮರಗಳು - ಮರುಂಗ
ಹೂವುಗಳು - ಪೂವಾಗ
ಹಾವುಗಳು - ಪಾಮುಗ

ಹೀಗೆ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿನ 'ಉ' ಪ್ರತ್ಯಯ ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಇ, ಅ' ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಅಂತ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಎರಡು ರೀತಿಯ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಅಂತ್ಯಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.

2. ದ್ವಿತೀಯ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ: (ಅನ್ನು, ಅವ್)

ಕನ್ನಡ - ಅರವು
ಕಣ್ಣನ್ನು - ಕಣ್ಣೇವಿ
ಇಬ್ಬರನ್ನು - ರೆಂಡಾಳೆವಿ
ನಮ್ಮನ್ನು - ಎನ್ನೆವಿ
ನಿನ್ನನ್ನು - ಉನ್ನೆವಿ

ಈ ಪದಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಕನ್ನಡದ 'ಅನ್ನು' ಪ್ರತ್ಯಯ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ 'ಎವಿ' ಪ್ರತ್ಯಯವಾಗಿ ಬಳಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

3. ತ್ರತೀಯಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ: (ಇಂದ, ಇಂ)

ಉದಾಹರಣೆ:

ಕನ್ನಡ - ಅರವು
ತಂಗಿಯಿಂದ - ತಂಗ್ಗಿನಿಂಕ
ಊರಿನಿಂದ - ಊರ್ನಿಂಕ/ಊರಿನಿಂಕ
ನನ್ನಿಂದ - ಎನ್ನಿಂಕ
ಮರದಿಂದ - ಮರುನಿಂಕ
ಮನೆಯಿಂದ - ಉಡುನಿಂಕ

ಕನ್ನಡದ 'ಇಂದ' ಪ್ರತ್ಯಯವು ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ 'ಇಂಕ' ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಕರೆಯಲಾಗುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

4. ಚತುರ್ಥಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ: (ಗೆ, ಕೆ, ಕೈ)

ಉದಾಹರಣೆ:

ಕನ್ನಡ - ಅರವು
ಮನೆಗೆ - ಉಟುಕ್ಕು/ ಉಟ್ಟು
ದನಕ್ಕೆ - ಮಾಡ್ಡು
ಮರಕ್ಕೆ - ಮರ್ಕು
ಕಣ್ಣಿಗೆ - ಕಣ್ಣು

ಅರವು ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ 'ಉ' ಪ್ರತ್ಯಯದಿಂದ ಅಂತ್ಯವಾಗುವ ಪದಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗಿದೆ.

5. ಪಂಚಮಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ : (ದೆಸೆಯಿಂದ)

ಕನ್ನಡ - ಅವಳ ದೆಸೆಯಿಂದ

ಅರವು - ಅತ್ತು ದೆಸಿಂಕ/ ದೆಸಿನಿಂಕ ಎಂದು ಬಳಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

6. ಷಷ್ಠಿ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ : (ಅ)

ಉದಾಹರಣೆ:

ಅರವು - ಕನ್ನಡ
ಅಪ್ಪುಂದು - ಅಪ್ಪನ
ಮಾಮುಂದು - ಮಾವನ

ಈ ಪದಗಳಲ್ಲಿ 'ಅ' ಕಾರ ಪ್ರತ್ಯಯವೂ 'ದು' ಕಾರಾಂತ್ಯವಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ.

ಉದಾಹರಣೆಗೆ:

ಅರವು - ಕನ್ನಡ
 ಅಪ್ಪು - ಅಪ್ಪ
 ಅಮ್ಮು - ಅಮ್ಮ
 ಮಾಮು - ಮಾವ
 ಬಂಗಾರು - ಬಂಗಾರ
 ಮರು - ಮರ
 ಆಟು - ಆಟ

ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲವು ಕಡೆ 'ಅ' ಕಾರವೂ ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ 'ಉ' ಕಾರವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ.

7. ಸಪ್ತಮೀ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ : (ಅಲ್ಲಿ, ಒಳ್)

ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾದ ಪ್ರತ್ಯಯ ಇದಾಗಿದೆ. ಉಳಿದ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಅರವು ಮತ್ತು ಕನ್ನಡದ ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮ್ಯತೆಯನ್ನು ಈ ಪ್ರತ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಪದಗಳಿಂದ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಉದಾಹರಣೆ:

ಅರವು - ಕನ್ನಡ
 ಉಟ್ಟಿ - ಮನೆಯಲ್ಲಿ
 ಮರ್ತ್ತಿ - ಮರದಲ್ಲಿ
 ಮಕ್ಕಮರ್ಲಿ - ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ
 ಆಟ್ಟಿ - ಆಟದಲ್ಲಿ
 ಊರ್ಲಿ - ಊರಿನಲ್ಲಿ (ಊರಿನಿಂದ ಅಲ್ಲ)
 ಕೈಯಲ್ಲಿ - ಕೈಯಲ್ಲಿ
 ಪೂವ್ಲಿ - ಹೂವಿನಲ್ಲಿ

ಕನ್ನಡದ 'ಅಲ್ಲಿ' ಅನ್ನುವ ಪ್ರತ್ಯಯವು ಅರವುವಿನಲ್ಲಿ 'ಇಲ್ಲಿ' ಹಾಗೂ ಪದದ ಕೊನೆಯ ಅಕ್ಷರ 'ಲ್ಲಿ' ಯಾಗಿದೆ.

8. ಸಂಭೋಧನಾ ವಿಭಕ್ತಿ ಪ್ರತ್ಯಯ : (ಆ, ಈ, ಏ, ಓ)

ಹೀಗೆ ಅರವು ಭಾಷಿಕರು ಸಹ ತಮ್ಮ ಸಂವಹನದ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಾರಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ದೀರ್ಘವಾಗಿಯೇ ಹಲವು ಬಾರಿ ಹ್ರಸ್ವವನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು.

ಉಪಸಂಹಾರ

ಅರವು ಭಾಷೆಗೆ ಲಿಪಿ ಇರದೆ ಇದ್ದರೂ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಗುರುತಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಕನ್ನಡವನ್ನೇ ಲಿಪಿಯಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಅನ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಜನತೆಯ ಸಂಪರ್ಕದಿಂದ ಭಾಷಿಕವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಸ್ವೀಕೃತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ಅರವು ಭಾಷೆಯೂ ಒಂದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಷೆಯ ಮಿಶ್ರಣವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಮಿಶ್ರಭಾಷೆಯಾಗಿ ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಅರವು ಭಾಷಿಕ ವಕ್ತೃಗಳ ಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಹ್ರಸ್ವ ಸ್ವರವನ್ನು ಆಡುಮಾತಿನಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಸ್ವರವಾಗಿ ಬಳಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಇಂದು ಅರವು ಭಾಷಿಕರ ಭಾಷೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಇವರನ್ನು ಭಾಷಿಕ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅರಿಯುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು.

ಪರಾಮರ್ಶನ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ನಾರಾಯಣ ಕೆ.ವಿ., (2019), ಭಾಷೆ, ಹಂಪಿ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
2. ನಾರಾಯಣ ಕೆ.ವಿ., (2017), ದ್ವಿಭಾಷಿಕತೆ, ಹಂಪಿ: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಕನ್ನಡ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.
3. ನಿಂಗಣ್ಣ ಚಿ.ಸಿ., (2012), ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಕೋಶ, ಕಲಬುರಗಿ: ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದಲಿಂಗೇಶ್ವರ ಪ್ರಕಾಶನ.
4. ಮಂಜುಳ ವಿ., (2021), ಅರವು ಭಾಷಾಧ್ಯಯನ, ಬೆಂಗಳೂರು: ಪ್ರಸಾರಾಂಗ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ.

ವಕ್ತೃಗಳ (ಮಾಹಿತಿದಾರರ) ವಿವರ:

1. ರತ್ನಮ್ಮ ಸಿ., (56 ವರ್ಷ), ಸ್ಥಳ: ಆನೇಕಲ್, (ವೃತ್ತಿ: ಗೃಹಿಣಿ).
2. ಗೌರಮ್ಮ, (48 ವರ್ಷ), ಸ್ಥಳ: ಬಸಾಪುರ, (ವೃತ್ತಿ: ಹೊಲ ಕೆಲಸ).